

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Γ'- ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

4.- ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ε) ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ
Δήλωση 4.3.2005

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κύριος *Χρήστος Α. Σαρτζετάκης* προέβη εις τήν ακόλουθον δήλωσιν :

« Μὲ βαθυτάτην ὀδύνην ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς παρακολουθεῖ ἐπὶ ἑβδομάδας τώρα τὰς ἀποκαλυπτομένας καὶ ἐν μέρει, ἀμέσως ἢ ἔστω ἐμμέσως, ἀνομολογουμένας ἀθλιότητας ἐκκλησιαστικῶν μας ταγῶν. Ἡ δέσμη τῶν καταγγελλομένων ἱερατικῶν ἀνομημάτων εἶναι πλουσία. Ἐστιάζεται κυρίως εἰς α) γενετήσια σκάνδαλα, β) σκανδαλώδη χρηματοθηρίαν καὶ γ) ἀνηκούστους ραδιουργίας πρὸς παράνομον ἐκμαίευσιν εὐνοιῶν, ἀκόμη καὶ Δικαστικῶν λειτουργῶν· σχηματισμὸν κλικῶν, δηλαδὴ ὁμίλων ἀλληλοὑποστηριζομένων προσώπων, πρὸς προαγωγήν τῶν ἰδίων των συμφερόντων· συγκρότησιν καὶ ὁμάδων ἐπιρροῆς πρὸς ἐκπόρθησιν, βοηθούσης καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀθλιωτέρων νοητῶν μεθόδων κατασυκοφαντήσεως τῶν ἀντιπάλων, ἐπιζήλων, ἀκόμη καὶ ὑπερτάτων, ἐκκλησιαστικῶν θέσεων.

Δὲν πρόκειται περὶ κρίσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὰ καταγγελλόμενα ἀνομήματα τοῦ Ἱερατείου καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν προσώπων ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων βαθμίδων αὐτοῦ μὲ καμμίαν λογικὴν δὲν συνθέτουν κρίσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ ὅποια συγκροτεῖται κυρίως ὄχι ἀπὸ τοὺς ταγούς της, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν πιστῶν της. Ἔτσι καὶ ἡ *ἑξαλλος καὶ ἐμπαθεστάτη κατὰ τὰς ἡμέρας μας καταφορὰ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ ἀστοχεῖ*, ἐκτὸς ἐὰν ἐνσυνειδήτως ὑπηρετῇ ἀνομολογήτους σκοποὺς ὑποσκάψεως της. Ὅπως ἐπίσης *καὶ ἀντιθέτως, ἡ ἐπιτήδειος ἐπίκλησις τοῦ θεωρήματος, ὅτι διὰ τῶν καταγγελλομένων βάλλεται δῆθεν ἡ Ἐκκλησία, προφανῶς ἀποσκοπεῖ εἰς ἀποπροσανατολισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ συγκάλυψιν ἱερατικῶν ἀνομημάτων*. Τὴν πυξίδα σωστῆς καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θεωρήσεως μᾶς παρέχει καὶ πάλιν τὸ ἀθάνατον ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ὁ μέγας *Ἀριστοτέλης* μᾶς διδάσκει : « πρὸς γὰρ τὸ καλὸν καὶ τὸ μὴ καλὸν οὐχ οὕτω διαφέρουσιν αἱ πράξεις καθ' αὐτὰς ὡς ἐν τῷ τέλει καὶ τῷ τίνος ἐνεκεν» (Πολιτικά Η 6 [1330a], εἰς τὴν ἔκδοσιν Παπύρου, Ἀθῆναι 1975, σελ. 466-467, - εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς *Collection Budé, Les Belles Lettres, Paris 1986*, τόμος III, Μέρος Α', σελ. 96). Δηλαδὴ ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν πρὸς ποῖον σκοπὸν καὶ χάριν τίνος γίνεται συγκεκριμένη πράξις, προκειμένου νὰ τὴν κρίνωμεν ὡς καλὴν ἢ κακὴν (τιμίαν ἢ ἄτιμον, *s'il s'agit d'honneur ou de déshonneur* μεταφράζουσιν εὐστόχως οἱ Γάλλοι). Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπὸ ποίους ἐκφέρονται, εἰς τὶ ἀποβλέπουν καὶ χάριν τίνος ἐκχέονται καθημερινῶς ἀπὸ πληθῶραν Μ.Μ.Ε. (ἑφημερίδων, περιοδικῶν καὶ ραδιοτηλεοπτικῶν δικτύων) τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια ἱερατικὰ ἀνομήματα.

Δυστυχῶς καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία δὲν βοηθεῖ εἰς διαλεύκανσιν τοῦ ὀρίζοντος. Ἔτσι, ἐνῶ ἐπισήμως διεκήρυξεν, ὅτι θὰ προέλθῃ εἰς *αὐτοκάθαρσιν*, δελτίον τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (τῆς 1.3.2005) ἀναφέρει κατὰ λέξιν, ὅτι «στοῦ ἐμπιστευτικὸ πρωτόκολλο Αὐτῆς δὲν ἔχει κατατεθεῖ καμία καταγγελία εἰς βάρος Ἀρχιερέων ἢ ἄλλων Κληρικῶν καὶ ὅτι στὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια καμία ὑπόθεση κατὰ Ἀρχιερέως δὲν βρίσκεται σὲ ἐκκρεμότητα». Ἐρωτᾶται λοιπόν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς καταγγελίαι, πῶς καὶ ἐναντίον τίνων θὰ χωρήσῃ ἡ ἐπαγγελλομένη *αὐτοκάθαρσις* τῆς Ἐκκλησίας μας ; Ποῖος κοροῖδεύει ποῖον ;

Και τὸ τρίς χειρότερον : ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία μετέρχεται εὐτελεῖς μεθόδους ἀποπροσανατολισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἔτσι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, κατὰ λέξιν, «ἀπεφάσισε νὰ τελεσθῆ ἀγρυπνία, τὴν 8ῃ πρὸς 9ῃ Μαρτίου 2005, μετὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, στοὺς Μητροπολιτικούς Ναοὺς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ σὲ μεγάλους Ἱερούς Ναοὺς πολυπληθῶν πόλεων, μετὰ αἴτημα προσευχῆς τὴν ὑπέρβαση τῆς κρίσεως» (τὸ αὐτὸ Δελτίον τύπου ὑπὸ ε'). Ἀλλὰ κάθε νουνεχῆς ἐνθυμεῖται τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Χριστοδούλου, κατὰ τὴν εἰσήγησίν του τῆς 18.2.2005 ἐνώπιον τῆς ἐκτάκτου Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων ἐξέφερε καὶ τὰ ἀκόλουθα κατὰ λέξιν : « Ὅπως ἀποδεικνύεται ὑπάρχουν σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες κάποιοι κληρικοί, πού ἔχουν προδώσει τὴν ἱερὴ ἀποστολή των, ἢ ἔχουν συμπεριφερθῆ κατ' ἐπιταγὴν τῶν ἐπιληψίμων ἀδυναμιῶν των. Δύο εἶναι τὰ βασικά ἀδικήματα τῶν κληρικῶν αὐτῶν : ἡ φιληδονία καὶ ἡ φιλαργυρία. Καὶ θὰ πρέπει νὰ παραδεχθῶμε πὼς σὲ κάποιον βαθμὸ εἴμαστε ὅλοι ἔνοχοι γιατί, ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται, ἀνεχθήκαμε αὐτὲς τὶς καταστάσεις, ὅπου ὑπάρχουν, ἐφ' ὅσον τὶς γνωρίζαμε, πού ἔχουν διαβουκολῆσει τὶς συνειδήσεις καὶ ἔχουν ἐκθέσει πρόσωπα καὶ τὸν ἱερό θεσμό, πού ὑπηρετοῦμε. Εἴμαστε ὑπεύθυνοι διότι ἀπὸ μία κακῶς ἐννοούμενη πρόνοια γιὰ ἀποσόβηση μείζονος σκανδαλισμοῦ τοῦ λαοῦ, ἀποσιωπήσαμε ἔνοχες συμπεριφορές πού ἔφθασαν στὴ δημοσιότητα καὶ προκάλεσαν ἰσοπεδωτικά γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὑποτιμητικά γιὰ τοὺς κληρικούς σχόλια. Εἴμαστε ὑπεύθυνοι ὅσοι ὄχι μόνον ἐπροστατεύσαμε, ἀλλὰ καὶ ἀνεχθήκαμε νὰ ὑπάρχουν στὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία κληρικοί ἀσυνεπεῖς πρὸς τὴν ἀποστολήν των καὶ μετατρέψαμε τὶς Μητροπόλεις μας σὲ θερμοκήπια ἀθλιότητων. Εἴμαστε ὑπόλογοι διότι ὀχρωθήκαμε στὸν νομικὸ τύπο καὶ ἀγνοήσαμε τὴν οὐσία ἀπὸ πρόνοια μὴ καὶ παρανομήσουμε ἢ μὴ καὶ ἀδικήσουμε τυχόν θύματα τεχνολογικῶν μεθοδεύσεων καὶ ἀποκαλύψεων. Ἀφήσαμε ἔτσι νὰ πλανῶνται φήμες καὶ διαδόσεις σὲ βάρος ὄλων μας χωρὶς νὰ θελήσουμε νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουμε μετὰ τὸν πρέποντα τρόπον. Ἀνεχθήκαμε γιὰ πολὺ νὰ ἔχομε μετατρέψῃ τὴν κάθε Ἐπισκοπὴ σὲ ἀπυρόβλητο ὄχυρό, πού κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ παραβιάσει, ἔστω καὶ ἂν ἐκεῖ μέσα διαπράττονται κανονικά καὶ ποινικά ἀδικήματα δηλ. κλοπὲς τοῦ ἱεροῦ χρήματος ... » (τὸ κείμενον ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας). Ἀφοῦ λοιπὸν καταγγελλόμενα καὶ διὰ χειλέων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀνομήματα τοῦ Ἱερατείου, καὶ μόνον αὐτοῦ, βαρύνουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐδημιούργησαν τὴν σοβοῦσαν κρίσιν, πρὸς τὴν καλεῖται ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαὸς εἰς ἀγρυπνίαν διὰ νὰ προσευχηθῆ πρὸς ὑπέρβασιν τῆς κρίσεως ; Διότι θὰ ἀρκοῦσε πρὸς τοῦτο νὰ μεταβάλλουν οἱ ἴδιοι οἱ πταίσαντες Ἱερωμένοι μας νοοτροπίαν καὶ συμπεριφορὰν. Νὰ κάνουν αὐτοὶ ὡς ἁμαρτήσαντες ὅσας θέλουν προσευχὰς καὶ ἀγρυπνίας. Ἀλλὰ νὰ καλῆται εἰς ἀγρυπνίαν καὶ προσευχὴν ὁ ἀμέτοχος εἰς τὰ ἀνομήματα λαός, διότι παντοειδῶς ἠσέλησαν ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ του, ἀποτελεῖ τὴν δεινότεραν ὕβριν εἰς βάρος τῆς νοημοσύνης του καὶ εἰς τὴν οὐσίαν διολίσθησιν εὐθυνῶν καὶ εἰς βάρος του. Ἐκδήλωσις ἀνακαλοῦσα τὰς σκοτεινότερας περιόδους ἐκκλησιαστικοῦ ἀναχρονισμοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν Πολιτείαν, ὀρθῶς πράττει μὴ ἀναμειγνυομένη εἰς τὴν κρίσιν. Αἰ ἐπ' αὐτοῦ ἀντίθετοι φωναὶ ὑπηρετοῦν καταφανῶς μόνον κομματικὰς σκοπιμότητας. Δὲν νοεῖται ἡ Πολιτεία νὰ συμβάλῃ διὰ παρεμβάσεώς της εἰς ὄξυνσιν τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀντιπαραθέσεων, ἀνομήματα εἰς ξένα πεδία δὲν τὴν ἀφοροῦν, ἐφ' ὅσον πραγματικὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα δὲν πλήττονται. Καὶ κυρίως δὲν θὰ πρέπει ἡ Πολιτεία νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸ ὑπερφίαλον αἴτημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καταγγελίαι παντὸς εἶδους, ἀκόμη καὶ οικονομικῆς φύσεως, εἰς βάρος Ἱερωμένων ὑπαχθῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα πρωτοφανοῦς συνθέσεως ὀργάνου, ἀπαρτιζομένου ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὡς Πρόεδρον καὶ τρεῖς Ἀντιπροέδρους τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων τῆς

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

χώρας (ἀνά ἓνα ἀπὸ τὸν Ἄρειον Πάγον, τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον) ! *Πρότασις ἐξωφρενική, ἀντικειμένη εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν ἰσχύουσαν ἔννομον τάξιν*, δηλωτική ὅμως τῆς ἀρρωστημένης καὶ ἀθεραπεύτου ἀλαζονείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας ταγῶν ».

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης

Νέα Πεντέλη, 4η Μαρτίου 2005.